

‘WE WETEN JOUW GEHEIM!’

HANNAH'S ERVARINGEN ALS KIND VAN EEN HOMOSTEL EN EEN HETEROVROUW

door Sara Coster

Hannah (21) groeide op in een co-ouderschap tussen een homoseksueel stel en een heterovrouw. “Ik vond het wonen in twee huizen fijn, ik was het gewend, had ook nooit heimwee bij schoolreisjes. En ik heb goed leren plannen!”

Steven had een sterke kinderwens, maar zijn partner Jan wilde geen kind. Ze hadden ruim tien jaar een relatie toen Steven besloot iets met zijn kinderwens te gaan doen. Hij zette een advertentie in *de Volkskrant*: “Homo met stabiele relatie zoekt co-ouderschap.” Jan was wel min of meer op de hoogte, maar wilde het er niet over hebben.

Corine (38) had een relatie met Adri, die al twee kinderen had uit zijn vorige relatie. Corine had een sterke kinderwens, maar Adri wilde geen

biologische kinderen meer, niet nogmaals trouwen, niet nog een keer verantwoordelijkheid op zich nemen op dat gebied. Adri zei: “Er zijn mogelijkheden, regel het maar. Als het maar niet biologisch van mij is en als ik maar niet de

inseminatie en kreeg op de terugweg in de trein vreselijke buikkrampen; haar hele lijf en geest verzetten zich tegen de anonimiteit van de vader. Nooit was ze verder verwijderd van het moederschap dan toen en ze probeerde te wennen aan haar ongewenste kinderloosheid. Maar toen zei een vriendin: “Hé Corine, er staat een oproep voor je in *de Volkskrant!*” Het was nog

in de tijd van “brieven onder nummer” en Corine schreef meteen. Ze was de tweede die reageerde. Steven en Corine spraken af en Steven vroeg: “Hoe weet ik of het kind van mij is?”

verantwoordelijkheid draag.” Een vriendin van Corine zorgde samen met haar ex in co-ouderschap voor hun kind, dat ging heel goed, en het leek Corine wel wat. Ze wilde

Corine kon die vraag goed pareren, want haar partner Adri was gesteriliseerd. Jan wilde er niet bij betrokken zijn, maar werd wel een beetje op de hoogte gehouden. Steven zei: “Hij draait wel bij als het zover is.”

Corine zegt achteraf: “Eigenlijk wil je dat niet, maar ik was niet meer voor rede vatbaar, ik werd roekeloos en impulsief. Steven was een aardige, gezellige babbelaar en mijn grote wens leek ineens vervulbaar.” Bij de tweede poging was

het al raak. Omdat Corine inmiddels negenendertig was, wilde Steven een punctie laten doen. Pas toen die uitslag goed bleek, heeft Corine haar familie

“...dan kocht Jan er met alle liefde wat bij...”

geen kind van “niemand,” want ze had zelf een vader die er nooit was en dat wilde ze haar kind besparen. Ze voerde gesprekken met mannen uit haar kennissenkring, homo’s en hetero’s. Dat ketste allemaal af, meestal op haar leeftijd want de mannen wilden veel meer tijd om alles uit te zoeken rondom hun kinderwens en hun band met Corine, maar de achtendertig-jarige Corine had háást.

ROEKeloos EN IMPULSIEF

Van plan B stapte Corine noodgedwongen over op plan C: ze schreef zich in Leiden in voor kunstmatige inseminatie met zaad van een onbekende donor. Ze volbracht de eerste

op de hoogte gebracht door een kerstkaart te sturen met een baarmoeder met een kindje erin. Eén zwager zei: “Weet je wel hoeveel verantwoordelijkheid je op je neemt?” Verder kreeg ze geen negatieve reacties.

MAANDENLANG EEN HUILENDE BABY

Corine’s eerste ontmoeting met Jan verliep boven

‘WE KNOW YOUR SECRET!’

Hannah’s Experiences as Child of a Gay Couple and a Straight Woman

Hannah (21) grew up in a co-parenting construction of a gay couple and a straight woman. “I liked living in two houses, I was used to it, and was never homesick on school trips. And I learned how to plan!”

Steven had a strong desire to have children, but his partner Jan did not want any. They were in a relationship for over ten years when Steven decided to do something with his desire to have children. He put an ad in *De Volkskrant*: “Gay man in a stable relationship wants to co-parent.” Jan sort of knew about it, but did not want to discuss it.

Corine (38) was in a relationship with Adri, who already had two children from a previous relationship. Corine’s desire to have children was strong, but Adri

did not want more biological children, did not want to get married again, and did not want to take on any additional responsibilities in that area. Adri said: “There are possibilities, so make it happen... Just as long it is not mine biologically, and I am not responsible.” A friend of Corine’s was co-parenting with her ex, which went well, and Corine liked the idea. She didn’t want a child that was “nobody’s,” because she herself had a father who was never there for her. And she did not want the same thing to happen to her child. She had conversations with men from her circle of acquaintances, both gay and straight. This did not work out, usually because of her age, as the men wanted to have more time to find out about their desire to have children and their bond with Corine. But 38-year-old Corine was in a hurry.

RECKLESS AND IMPULSIVE

Out of sheer necessity, Corine went from plan B

to plan C: in Leiden, she registered for artificial insemination with seed from an unknown donor. She was inseminated once, but on her way home on the train, she suffered terrible abdominal cramps; her whole being was fighting the anonymity of the father. She already paid for six months of inseminations, but discontinued the treatments, and was refunded after a good conversation.

She had never been further removed from motherhood, and tried to get used to her unwanted childlessness. But then a friend said: “Say, Corine, have a look at this ad in *De Volkskrant!*” Back then, these were published under “Classified Advertisements,” and Corine responded immediately. She was the second person to respond. Steven and Corine met, and Steven asked: “How do I know the child is mine?” Corine had a good answer to this question, as her partner Adri had undergone a vasectomy. Jan did not

want to be involved, but was kept up-to-date to some extent. Steven said: “He will turn around when the time comes.” Looking back, Corine says: “It is not what you really want, but I could not see reason, I became reckless and impulsive. Steven was a friendly, chatty person, and it seemed my wish could come true.” The second attempt was successful! But because Corine was 39, Steven wanted her to undergo amniocentesis. Only when these results showed that there was nothing wrong with the baby, Corine informed her family by sending Christmas cards with a baby in a womb. One brother-in-law said: “Do you have any idea how much responsibility you are taking on?” Other than that, she did not get any negative reactions.

A CRYING BABY

Corine’s first meeting with Jan went better than expected. Jan kissed her immediately, and Steven

verwachting, Jan gaf haar meteen een zoen en Steven stond perplex. Het plan was dat Steven bij de bevalling zou zijn, maar vlak voor de uitgerekende datum gingen Jan en Steven nog even met vakantie.

Ze waren nog niet weg of de vliezen braken. Ze sprongen in de auto en scheurden terug vanuit Zeeland. Jan zette Steven bij Corine op de hoek af en reed zelf door naar huis. Toen Steven aanbelde deed een huisgenote open: "Het was een bloedbad, ze is met spoed naar het ziekenhuis gebracht." En daar stond Steven in zijn eentje, middenin de nacht. Hij moest een taxi naar het ziekenhuis nemen, naar Corine en hun prachtige dochter Hannah. Na een tijdje kwam ook Jan Hannah bekijken. Hij nam de baby onmiddellijk in zijn armen en het was liefde op het eerste gezicht. Steven werd er stiekem een beetje jaloeers van.

In de maanden die volgden groeiden ze langzaam naar het afgesproken schema toe. Steven kwam eerst bij Corine op bezoek en na een tijdje nam hij de baby zo nu en dan mee.

Na drie maanden sliep Hannah voor het eerst bij haar vaders. Ze huilde ontzettend en papa Steven belde in paniek naar Corine. Ze zei: "Ik heb maandenlang elke avond met een huilende baby gezeten, nu ben jij aan de beurt." Maar als Corine het over zou kunnen doen, dan had ze het rustiger opgebouwd, dan was ze de eerste keren meegegaan met Hannah.

In beide huizen waren alle spullen aanwezig. De kleertjes die Hannah aanhad als ze naar het andere huis ging, kwamen keurig gewassen weer terug. Als er te kort kleertjes in huize

was flabbergasted. The plan was that Steven would be present at the delivery. But just before the due date, Jan and Steven had made plans to go on a holiday. They had only just left when her waters broke. They jumped in the car, and raced back from Zeeland. Jan dropped Steven around the corner from Corine's, and drove home. When Steven rang the doorbell, a roommate opened the door. "It was a bloodbath! She was rushed to the hospital." So there Steven was in the middle of the night, having to take a taxi to the hospital, to Corine and their beautiful daughter Hannah.

After a while, Jan also had a look at Hannah. He immediately took the baby in his arms, and it was love at first sight. Steven even felt somewhat jealous. In the following month, they worked towards the schedule they agreed on. At first, Steven would visit Corine, and at times took the baby with him. After

three months, Hanna had her first sleep-over at her fathers' home. She was crying a lot, and daddy Steven called Corine in a panic. She said: "Months, I have spent my evenings with a crying baby, so now it is your turn." But if Corine could do it all over again, she would have taken things more slowly. She would have accompanied Hannah on those first visits. In both homes, all the necessary baby gear was present. The clothes Hannah was wearing when she went over to her other home, came back neatly washed. And if there was a shortage of clothes at Jan and Steven's, Jan would happily purchase some more.

Hannah had a lot of grandparents. Especially Steven's mother was very happy with her granddaughter, because Steven's only other brother was also gay, and Hannah had made Steven's mother a grandmother after all! Unfortunately Steven's father was uncomfortable

with the homosexuality of his sons.

TWO WORLDS

During the first four years, Corine and Steven had kept a journal in which they wrote down everything. The journal traveled with Hannah between her two homes. Steven later said he considered it to be "homework." Jan did not seem comfortable with certain things, for example with the delivery, or with small babies, with all their peeing and pooping, but as Hannah grew older, Jan got more involved. Hannah had a room in both homes, and Steven made a swing and an exciting track in the garden. In the end, Jan did take responsibility for a large part of the upbringing. He played with Hannah, went grocery shopping with her, and made her make a mess with finger paint. Steven did not like messing about, but he was the one who usually collected her from school, and went swimming with her on

Jan-Steven waren, dan kocht Jan er met alle liefde wat bij. Hannah had veel opa's en oma's. Vooral de moeder van Steven was heel blij met haar kleindochter, want Steven's enige broer is ook homo en door de komst van Hannah werd Steven's moeder dan toch nog oma! De vader van Steven had helaas moeite met de homoseksualiteit van zijn zoons.

TWEE WERELDEN

Corine en Steven hielden de eerste vier jaar een boek bij waar ze alles in opschreven. Het boek reisde met Hannah mee tussen beide huizen. Steven zei later dat hij het ervoer als "huiswerk." Het bleek dat Jan een gêne had voor dingen als bevallingen en kleine baby's met al hun plas en poep, maar naarmate Hannah ouder werd, haakte

Jan steeds meer aan.

Hannah had in beide huizen een eigen kamer, Steven maakte in de tuin een spannend paadje en een prachtige schommel. Uiteindelijk nam Jan toch een groot deel van de opvoeding voor zijn rekening, hij speelde met Hannah, deed boodschappen met haar en liet haar lekker klieren met vingerverf. Steven hield niet van knoeien, maar hij was degene die haar meestal van school haalde en hij ging op vrijdagmiddag met haar zwemmen. Naar de speeltuin gingen ze met zijn drieën. De mannen vlochten ook wel eens samen Hannah's haar. Steven maakte het ene vlechtje los en slordig en Jan vlocht het andere veel te strak; aan die kant was ze Hannah Langkous. Voor Hannah is Steven haar vader en Jan is Jan.

In beide huizen was een andere sfeer, bij haar vader was er meer snoep en mocht ze bij het ontbijt al televisie kijken. En papa Steven vond

Friday afternoons. Together, the three of them went to the playground. The men sometimes also braided Hannah's hair. Steven would make a sloppy braid that was too loose, and Jan would braid the other one too tight; she would be Hannah Longstocking at that side. For Hannah, Steven was her father, and Jan was Jan.

Both homes had a different atmosphere. There was more candy at her father's house, and there, she was also allowed to watch television during breakfast. And dad Steven liked to have Hannah around so much, that he kept her up far too late in the evening. Jan would yell: "Time for bed!" But if Jan wasn't there, it became very late indeed! When Hannah came home to her fathers' house, she liked to have some candy, while at her mother's, she would not even be peckish. Hannah had no trouble separating the two worlds, nor the different sets of rules and habits in the two homes. She also never

het zo leuk als Hannah er was, dat hij haar veel te lang op hield 's avonds. Jan riep dan: "Bedtijd!" Maar als Jan er niet was, dan werd het láát! Als Hannah bij haar vader thuis kwam dan wilde ze meteen wat snoepen, en bij haar moeder had ze niet eens trek in iets lekkers. Hannah kon de twee werelden, de regels en gewoonten van beide huizen, prima scheiden en heeft haar ouders nooit tegen elkaar uitgespeeld.

Kinderen van school kwamen ook bij papa spelen (en vaak ook logeren, omdat het best ver van school was). De ouders vonden het geen probleem om hun dochter mee te geven aan Steven en Jan.

Van haar moeder leerde ze bijvoorbeeld muzieknoden lezen, en van haar vader leerde ze om van de glijbaan in het zwembad af te durven gaan.

“...laat los wat er in het andere huis gebeurt...”

'JE VADER IS HOMO!'

Corine's partner Adri paste wel eens op Hannah, en deed leuke dingen met haar, maar bemoeide zich niet met haar als opvoeder. Als huisgenoot zei hij wel eens iets, bijvoorbeeld als iets hem

stoorde. Een keer zat Hannah te zeuren aan tafel en Adri zei daar iets van. Hannah reageerde: "Hé, waarom zeg jij ineens iets?"

Op de middelbare school kwamen er een keer een paar kinderen naar haar toe die luid riepen: "Hannah, we weten jouw geheim." Hannah zei: "Wat is dan mijn geheim?" "Dat zeggen we nu niet, want er staan allemaal mensen omheen." "Zeg het maar hoor." "Je vader is homo!" "Duh, wist je dat nog niet, dan ben je echt de laatste!" Op de middelbare school werd het wonen in twee huizen wel wat lastiger, zeker omdat

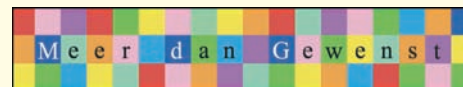
Jan en Steven dertig minuten bij Corine vandaan woonden. Hannah leerde wel goed plannen: "Wat moet en ga ik de komende dagen doen, en wat heb ik

daarvoor nodig?"

Tegenwoordig vertelt Hannah de gezinssamenstelling alleen als het nodig is in het gesprek. Haar vroegere omgeving vond het normaal, omdat ze het dagelijks zagen en meemaakten, ze kwamen er vanzelf in terecht. Maar nu ze wat ouder is, kijken mensen ervan op en is het een verhaal dat ze moet uitleggen.

Inmiddels woont Hannah op zichzelf, vlakbij haar moeder. Ze is eenmaal per week bij haar moeder en probeert in het weekend naar haar vader te gaan. Jan woont een groot deel van het jaar in het buitenland met zijn nieuwe vriend. Hannah heeft al enige jaren een vriend. Hij vindt de situatie apart, maar zegt er niets van. Vroeger kwam hij wel bij Hannah's vader en logeerde daar ook, maar nu het niet meer hoeft, gaat hij niet meer mee.

Tot slot heeft Hannah een tip voor iedereen die een dergelijk co-ouderschap overweegt: "Gewoon doen! En maak je geen zorgen over die twee huizen, je kind is niet anders gewend en kan het heel goed scheiden, dat gaat vanzelf. Laat los wat er in het andere huis gebeurt."

INFORMATIEBIJeenKOMSTEN

Op zaterdag 28 september organiseert stichting Meer dan Gewenst (stichting voor homoseksueel ouderschap) een informatiebijeenkomst voor wensouders, zowel mannen als vrouwen. Onder andere het onderwerp co-ouderschap zal dan aan de orde komen. Op zondag 13 oktober is er een informatiemiddag specifiek voor wensvaders. De verschillende gezinsvormen zullen allemaal de revue passeren: co-ouderschap, draagster, adoptie en pleegzorg.

Op vrijdagavond 8 november is er een speeddate voor wensouders die co-ouderschap willen of een donorconstructie.

Zie www.meerdangewenst.nl.

played them off against each other. Children at school would also come over to play at daddy's house (and would often stay over). The parents would not object to having their daughter stay at her fathers' house. Her mother, for example, taught her how to read notes, and her father taught her how to do the chute-the-chute at the swimming pool.

'YOUR FATHER IS GAY!'

Corine's partner Adri would babysit and do fun things with Hannah at times, but never interfered with her upbringing. As a housemate, he would say something once in a while, for example if something bothered him. Once, Hannah was being difficult at the dinner table, and Adri said something about it. Hannah responded: "Say, why are you saying something all of a sudden?" In high school, a couple of children

approached her, and yelled: "Hannah, we know your secret." Hannah said: "And my secret is...?" "We won't say, there's people around." "Just spit it out." "Your father is gay!" "Duh... if you didn't know that already, you really are the last one!"

In secondary school, living in two houses became a bit more difficult, especially as Jan and Steven lived thirty minutes from Corine. Hannah did learn how to plan. "What do I have to do now, what do I have to do over the next couple of days, and what do I need for that?" Dad Steven was strict with boyfriends, tried to protect Hannah, and wanted to know everything. Jan wasn't very strict at all, but also wasn't very nice to boyfriends. Corine, on the other hand, let Hannah find things out on her own.

Nowadays, Hannah only informs people of the family situation when it's necessary. Her early surroundings thought it perfectly normal, as they witnessed it on

a daily basis, and had to deal with it as a matter of course. But as she grew older, people reacted more surprised. It is a situation that needs explaining.

At the moment, Hannah is living on her own, close to where her mother lives. Once a week, she is at her mother's place, and during the weekend she tries to visit her father. Jan is living abroad most of the year with his new boyfriend.

Hannah has a boyfriend for a number of years now. He thinks the whole thing is a bit strange, but never comments on it. He used to come to Hannah's father's house to spend the night, but now that isn't necessary anymore, he no longer goes there with her. Finally, Hannah has some advice for anyone thinking about a similar co-parenting construction: "Just do it! And don't worry about those two homes, your child will get used to that, and will be able to separate them.

It will become second nature. And don't worry about what is happening at the other parent's home."

INFORMATION MEETINGS

On Saturday, September 28, the foundation Meer dan Gewenst (foundation for gay parenthood) organizes an information meeting for men and women who want to become parents. The subject of co-parenting will be discussed. On Sunday, October 13, there will be an informative meeting specifically for men who want to become a father. The various alternative family structures will be discussed: co-parenting, surrogacy, adoption and foster care. On Friday, November 8, there is a speed date for people who wish to become co-parents, or parents in a donor construction.

See www.meerdangewenst.nl for more information.